

[Marius Buhl.]

som på, at der måske allerede er sket en sådan udvikling, siden lovforslaget blev fremsat i sidste samling, at der er ting deri, som er forældede. Jeg tænker her på den aktuelle diskussion i dagspressen om forhandling af lynfrosen fisk og lynfrosne grønsager. Fisk og grønsager måtte i henhold til tidligere bestemmelser ikke forhandles i almindelige butikker, men nu kan der vist gøres helt nye synspunkter gældende med hensyn til forhandlingen af sådanne varer, så måske det endda bliver nødvendigt at foretage en ændring i det foreliggende lovforslag med henblik herpå, før vi er færdige med det.

Lovforslaget er så omfattende, at jeg ligesom i sidste samling må tage forbehold med hensyn til partiets stilling til en del af punkterne, således at vi først kan tage endelig stilling under den kommende udvalgsbehandling.

Poul Claussen: Det konservative folkeparti er stadig tilhænger af en revision af denne lovgivning, ganske som jeg gav udtryk for det ved behandlingen i februar måned. Det kan ikke nægtes — hvad også den ærede foregående taler nævnte —, at den gældende lovgivning på visse punkter er forældet, og derfor må vi have den ført à jour.

Når det drejer sig om et stykke lovgivning, der i den grad griber ind i det daglige arbejde hos handlende og andre, er det kun naturligt, at der i forbindelse med en revision af loven fremsættes ønsker fra disse mennesker og deres organisationer. Det er da også sket i ikke ringe udstrækning under det udvalgsarbejde, der blev påbegyndt i foråret. Efter min opfattelse er der en hel del af de forslag og ønsker, som da blev fremsat, der kan give anledning til diskussion, og jeg mener derfor, at det udvalg, der formentlig bliver nedsat, også vil have et stykke arbejde med at gennemgå disse forslag om ændringer og fornyelse.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige mit partis tilslutning til, at dette arbejde fremmes og helst tilendebringes i indeværende samling.

Petra Petersen: Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med det forslag, der var til behandling her i tinget den 4. februar i år, og jeg vil henvise til, hvad jeg dengang udtalte, og tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Der er imidlertid i forbindelse med dette lovforslag en sag, der ligger mig på hjerte. I lovforslagets § 2, litra a, står der om lev-

nedsmidler, at de ikke må udbydes til salg, dersom de

„ved anvendelse på sædvanlig måde kan antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom . . .“
og i § 3, stk. 1, står der:

„Et levnedsmiddel må ikke sælges eller udbydes til salg under omstændigheder, der er egnet til at vildlede køberen eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, tilvirkningsmåde, stof, egenskaber og virkninger.“

Vi har nu efter mange års forløb igen fået abrikoser her til landet. Prisen er høj, 5 kr. pr. kg, og frugterne er ikke alene sure, men de er mugne, og statens husholdningsråd fortæller, at frugterne sandsynligvis ikke engang kan holde sig til jul. I går morges gav statens husholdningsråd gennem radioen husmødrene anvisning på, hvordan man skal anvende de snavsede, mugne og sure abrikoser. De skal udblødes i et døgn, og man skal smide udblødningsvandet bort, det vil tage noget af den sure smag. Sådant siger statens husholdningsråd. Nu skal jeg ikke her i tinget komme med en forklaring om, hvordan man i almindelighed behandler disse frugter, det ved enhver husmoder. Hun ved også, at man smider ikke udblødningsvandet bort, det indeholder en del af frugtens værdifulde egenskaber. Men den husmoder, der med små midler bestrider sin husholdning og gerne vil gøre maden god og varieret for sin familie, må ryste på hovedet over at have ofret sine små husholdningspenge på en vare som denne. I værste og de fleste tilfælde vil hun ønske den højtærede handelsminister et sted hen, hvor der er varmere, end der er her i Danmark.

Hvordan er det endvidere med de grønne appelsiner og en del af de figner, vi har fået her til landet? Deres udseende er sådan, at man spørger, om disse frugter ikke kan være sundhedsfarlige for vore børn. Jeg har ladet mig fortælle, at disse forskellige frugter er indkøbt i Spanien, og at spanske handelsmænd finder, at det er at drage deres hæderlighed i tvivl, hvis man, før man køber en vare, ønsker at se den. Hvis det er tilfældet, har man købt og betalt varen og så fået de snavsede, sure, mugne og uholdbare abrikoser hjem, og så kan den højtærede handelsminister roligt sætte et spørgsmålstegn ved de spanske handelsmænds hæderlighed. At Danmark ikke burde have handelsforbindelse med Franco, er een ting; en anden ting er, at man, hvis man ikke vil afbryde handelsforbindelsen, ikke bør lade sig snyde